

عنوان مقاله:

تعیین بهترین ترکیب تیماری بر کالوس زایی آویشن (Thymus vulgaris)

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

سیدکریم تهامی - کارشناس ارشد اصلاح گیاهان زینتی- عضو پژوهش جهاد دانشگاهی واحد استان اردبیل

جواد فرخی - دکتری باغبانی- عضو پژوهش جهاد دانشگاهی واحد استان اردبیل

مهران اوچی اردبیلی - دانشجوی دکتری گیاهان دارویی- عضو پژوهش جهاد دانشگاهی واحد استان اردبیل

خلاصه مقاله:

آویشن با نام علمی Thymus vulgaris یکی از گونه های دارویی مهم و معطر بوده و سازگاری بسیار بالایی با شرایط آب و هوایی ایران دارد. بنابراین، به منظور بهینه سازی کشت بافت این گیاه، دو آزمایش جداگانه به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار طراحی گردید. در آزمایش اول فاکتور اول (2,4,D 0,1,2/5,5 ppm و فاکتور دوم (0,1,2,4 BA ppm) در آزمایش دوم فاکتور اول (2,4,D 0,1,2/5,5 ppm و فاکتور دوم (0,1,2,4 NAA ppm) بود. با توجه به نتایج تجزیه آماری داده ها و با استفاده از روش ناپارامتری Kruskal-Wallis اختلاف معنیداری بین تیمارها در هر دو آزمایش مشاهده گردید. بهترین ترکیب تیماری در آزمایش اول 2,4-D 1 ppm، BA 0 ppm و 2,4-D 2.5 ppm بود و در آزمایش دوم 2,4-D 1 ppm، NAA 1 ppm و 2,4-D 2.5 ppm بود. در آویشن، تنظیم کننده های رشد گیاهی، کشت بافت.

کلمات کلیدی:

آویشن، تنظیم کننده های رشد گیاهی، کشت بافت.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941312>

